

Sygn. akt V CZ 78/07

POSTANOWIENIE

Dnia 2 sierpnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa M. K.

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. Oddziałowi Okręgowemu

w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 2 sierpnia 2007 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 7 maja 2007 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 7 maja 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda, w następstwie nieuiszczenia od niej opłaty podstawowej (art. 100 ust. 2 u.k.s.c. w związku z art. 130² § 3 k.p.c.).

W zażaleniu powód wniósł o uchylenie tego postanowienia, zarzucając naruszenie art. 1 pkt 17 ustawy z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz art. 2 i 32 Konstytucji.

Skarżący twierdził, że Sąd Apelacyjny zastosował nieistniejący przepis, który przed nowelizacją zobowiązywał stronę zwolnioną od kosztów do uiszczenia opłaty podstawowej od pisma podlegającego opłacie. Podkreślił też, że „sprawa zainicjowana wniesieniem zażalenia” została wszczęta po 10 marca 2007 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powód bezspornie korzystał z całkowitego zwolnienia od kosztów sądowych, wobec czego obowiązany był do uiszczenia bez wezwania opłaty podstawowej od skargi kasacyjnej złożonej przez profesjonalnego pełnomocnika (art. 100 ust. 2 u.k.s.c.), pod rygorem przewidzianym w art. 130² § 3 k.p.c. (por. też uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2006 r., III CZP 109/06).

Ustawa z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2007 r., nr 21, poz. 123) znowelizowała art. 100 ust. 2 u.k.s.c., znosząc powyższy obowiązek, jednakże tylko w odniesieniu do spraw wszczętych po nowelizacji (10 marca 2007 r.). Rozpoznawana sprawa została natomiast wszczęta przed tą datą, dlatego obowiązują w niej przepisy dotychczasowe, w tym art. 100 ust. 2 u.k.s.c. o niezmienionej treści. Bezzasadne jest zatem twierdzenie powoda w kwestii zastosowania przez Sąd Apelacyjny nieistniejącego przepisu.

Skarżący bezpodstawnie sugeruje, że doszło do wszczęcia po 10 marca 2007 r. „sprawy zainicjowanej wniesieniem zażalenia”. Nie ma żadnej wątpliwości, że „sprawą wszczętą” w rozumieniu art. 2 ustawy nowelizującej z dnia 14 grudnia

2006 r. jest tylko sprawa sądowa wszczęta przez stronę złożeniem pozwu lub wniosku. Przepis ten ma charakter przepisu szczególnego wobec unormowania zamieszczonego w art. 149 ust. 1 u.k.s.c. Pomija on zasadę stadalności (instancyjności), dlatego data wniesienia środka odwoławczego nie ma żadnego znaczenia dla wejścia w życie znowelizowanej treści art. 100 ust. 2 u.k.s.c. Sąd Apelacyjny nie naruszył więc żadnych przepisów, dlatego należało zażalenie oddalić (art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).